

اثربخشی درمان شناختی-رفتاری بر اضطراب جدایی دانش آموزان مقطع ابتدایی

سمیه کجوری گشنیانی^۱، شکوفه محمدی^۲

^۱ کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه مازندران، مازندران، ایران

^۲ کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

چکیده

اختلال اضطراب جدایی بر عملکرد تحصیلی، اجتماعی و انطباقی، ارتباط با والدین، معلم و همسالان تأثیر منفی می‌گذارد و بروز آن در دوران کودکی، خطر ابتلا به اختلالات روانی را در سال‌های آتی زندگی افزایش می‌دهد که در صورت عدم درمان، می‌تواند منجر به مشکلات دیگری شود. هدف از اجرای این پژوهش، اثربخشی درمان شناختی-رفتاری بر اضطراب جدایی دانش آموزان مقطع ابتدایی بود. جامعه آماری شامل دانش آموزان کلاس اول دبستان مدارس ابتدایی دولتی دخترانه و پسرانه غرب شهر تهران بود. جهت تعیین نمونه، یک مدرسه دخترانه و یک مدرسه پسرانه از غرب شهر تهران به صورت تصادفی انتخاب شده و ۱۰۰ نفر از دانش آموزان پسر و ۱۰۰ نفر از دانش آموزان دختر کلاس اول ابتدایی (در مجموع ۲۰۰ نفر) برگزیده شده و از والدین آنان خواسته شد تا پرسشنامه اضطراب جدایی را در مورد فرزندشان تکمیل نمایند. پس از تحلیل پرسشنامه‌ها، از بین کودکانی که بالای خط برش ۴ بودند، ۵۰ کودک دختر و پسر با توجه به رضایت والدینشان، انتخاب و با گمارش تصادفی، در دو گروه (۲۵ کودک در گروه آزمایش و ۲۵ کودک در گروه کنترل) قرار گرفتند. گروه آزمایش تحت ۱۰ جلسه درمان (هفته‌ای دو جلسه و به مدت ۴۵ دقیقه) قرار گرفتند. نتایج نشان داد که درمان شناختی-رفتاری بر کاهش اضطراب جدایی فراگیر، اضطراب اجتماعی جدایی، اضطراب اجتماعی ترس آور و مدرسه‌هراسی اثربخش می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: اضطراب جدایی، درمان شناختی-رفتاری، دانش آموزان